

som man vedtager her, lige saavel som for det, der her tilsigtes. Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen) udtalte sig om samme Punkt meget stærkt, endogsaa saaledes, at jeg sjælden har hørt det ærede Medlem her i Salen udtale sig saa skarpt og komme med en saa stærk Kritik, som han fremsatte angaaende dette Spørgsmaal. Naa, ja! Det ærede Medlem gav os ogsaa en lille Lektion i Logik. Jeg vil kun sige dette til hele denne Kritik og til Logikken, at da det ærede Medlem vil stemme for Forslaget, som det her foreligger, kan man sige: Naar Enden er god, er al Ting godt.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sagens Enkeltheder, det bliver der jo Tid til senere. Jeg skal kun udtale min Tilfredshed med Forslaget, som det her foreligger, og haabe paa, at der skal kunne komme et Resultat ud af det. Men jeg vil ingenlunde lægge Skjul paa, at der skal ikke meget til at vælte den hele Sag over Ende. Det tror jeg, man skal overveje hver for sig. Og lad saa dem, der vælte denne store Sag, komme til at bære Ansvaret. Vi andre, der have villet være med til at løse den og have strakt os saa vidt, som vi have gjort, vi ere uden Ansvar.

Matzen: Jeg skal først tillade mig en Bemærkning angaaende Lovforslaget til Befæstningsanlæg, som allerede den ærede Ordfører for Højre (Piper) har omtalt, idet nemlig Udtrykket „senest“ ikke træffer den Mening, som man jo synes at være enig om, at Lovforslaget skal indeholde. Og hvis det altsaa virkelig skal sige det, som synes at være Meningen med det, saa maa der selvfølgelig og nødvendigvis foregaa en Redaktionsforandring. Men i øvrigt skal jeg sige, at med Hensyn til dette Lovforslag om Befæstningsvæsenet vil jo vort Forsvars Ordning blive væsentlig forskellig i den Tid, da Fæstningen ligger, og i den Tid, der følger efter. I den første Periode, som altsaa forudsættes at vare 12 Aar, have vi Befæstningen liggende, saaledes som den ligger, urørt. Efter den Tid skal derimod Landbefæstningen nedlægges. Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) mente nu, at for disse 12 Aars Vedkommende — hvis det altsaa bliver 12 Aar — kunde man erklære sig tilfreds; saa var Præferencepolitikken ikke anerkendt, saa var der virkelig ligelig Neutralitet under Forudsætning af, at den nu liggende Landbefæstning virkelig havde Værdi, at den ikke var værdiløs. Men jeg

tror nu dog at maatte tage et Forbehold med Hensyn til den Sætning, at vi virkelig ikke have anerkendt nogen Præferencepolitik i den Tid. Man maa vel huske paa, at Præferencepolitikken Princip er fastslaaet ved denne Lov at skulle gennemføres, og det særlige er kun, at Gennemførelsen først skal ske efter en vis Aarrække. Det ærede Medlem udtalte tillige — mente at vide —, at de fremmede Magter interesserede sig for, om Danmark overhovedet fulgte med i den almindelige europæiske Udvikling og vilde gøre noget for sit Forsvar, eller om det stillede sig som en Undtagelse paa et Særstandpunkt. Ja, jeg tænker mig, at hvis de fremmede Magter overhovedet skænke Danmark nogen Opmærksomhed, saa ville de dog ikke blot interessere sig for, at der sker noget, og hvilke Omkostninger der anvendes, men de ville ogsaa interessere sig for, hvad dersker, hvorledes Befæstningen tænkes ordnet. Og naar de nu se, at Præferencepolitikken Princip er grundlagt og bestemt at skulle gennemføres, saa ville de vist mere lægge Mærke til dette Indhold, end de ville skænke det sekundære Spørgsmaal om Tidspunktet, naar det skal gennemføres, en særlig Opmærksomhed. Jeg tænker mig altsaa, at Virkningen kunde være noget forskellig. Der kan jo være dem, som ere tilfredse dermed, men der kunde jo ogsaa være dem, om hvem man kunde anvende Goethes Ord: Man mærker Hensigt og bliver forstemt. Det vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det kunde nok tænkes. Og ser man paa den anden Side paa Tilstanden, som den vil være i de 12 Aar, mener jeg ogsaa, at selv indenfor dem vil den fulde Ligelighed ikke være gennemført, for saa vidt som Søbefæstningen styrkes og istandsættes fuldt ud, medens derimod Landbefæstningen bliver henliggende med alle de Mangler, som den efter alles Opfattelse for Tiden lider af, uden at der maa gøres det allermindste for at rette og bøde paa den, ja, ikke en Gang i de Forter, der anlægges, maa der anvendes en eneste Kanon til at skyde mod Land — nej, alle vende de ud imod Søen. Jeg tager derfor mit Forbehold med Hensyn til Paastanden om, at en virkelig Ligelighed skulde være gennemført, i alt Fald i Løbet af de 12 Aar. Men naar saa de 12 Aar ere gaaede, og Fæstningen er nedlagt, er der ingen Tvivl om, at saa er Præferencepolitikken gennemført, naar vi altsaa befæste mod Sømagten og lade Vejen ligge aaben for Landmagten, og for saa vidt tror jeg altsaa, at det er en Umulighed at